

Arrest

nr. 54 794 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 oktober 2010 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker poogde op 16 juli 2010 het Rijk binnen te komen zonder de vereiste documenten en diende op dezelfde dag aan de grens een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 10 augustus 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nummer 47 820 van 3 september 2010 bevestigde de Raad de beslissing van de commissaris-generaal en weigerde verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 30 september 2010 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 11 oktober 2010 een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"(...) Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten (A. S. A.)

(...)

en van nationaliteit te zijn : Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 30.09.2010

Overwegende dat betrokkene een eerste asielaanvraag indiende op 16.07.2010 ; dat het CGVS op 10.08.2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus trof, dewelke hem op dezelfde dag werd betekend ;

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 03.09.2010 deze beslissing bevestigde en de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan betrokkene weigerde ;

Overwegende dat betrokkene een tweede asielaanvraag indiende op 30.09.2010 waarbij hij twee schoolattesten aanbrengt die niet op zijn naam staan ; verder haalt hij twee documenten van het Ministerie van Informatie aan die naar zijn vader verwijzen;

Overwegende dat deze stukken geen afbreuk doen aan de beslissing genomen door het CGVS dd. 10.08.2010 en de beslissing genomen door de RVV dd. 03.09.2010, met name dat hij geen enkel bewijs aanbrengt dat hij een individueel risico loopt en dat er geen enkel document voorgelegd werd ter staving van het vluchtrelaas ;

Dat de betrokkene geen nieuw element aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen;

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde teruggedreven. (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoeker om verweerder te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan

hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker op 24 november 2010 werd teruggedreven naar Turkije. Op de vraag welk actueel belang verzoeker nog heeft bij het ingestelde beroep stelt zijn raadvrouw zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De Raad benadrukt dat het aan de partij die een beroep indient toekomt aan te tonen dat zij een belang heeft bij het beroep en dat aangezien de raadvrouw van verzoeker niet, conform artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, “*doet blijken*” dat haar cliënt nog een belang heeft bij het ingestelde beroep, dit beroep onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK